

Avui, 23/02/2005

AVUI – CULTURA / ESPECTACLES

Miércoles 23 de febrero de 2005

TANGO

Marcelo Mercadante

Bandoneó d'impacte

Pere Pons

Marcelo Mercadante. Barcelona, La Paloma. Dimecres, 23 de febrer.

Des que va decidir instal·lar-se a Barcelona l'any 1992, el nom de Marcelo Mercadante ha anat assentant-se en el circuit musical de la ciutat, i per extensió del país, com un dels més voluntariosos i prometedors exportadors de les essències del tango. El seu instrument, el bandoneó, transporta per si mateix l'esperit sonor d'aquesta música *porteña* i la seva formació, oberta i plural, li ha permès embarcar-se en aventures diverses -des del flamenc i el jazz fins al folklore- sense que això li suposés cap pèrdua d'identitat, sinó més aviat tot el contrari.

La presentació del seu segon treball d'estudi, *Con un taladro en el corazón* (Karonte), no va ser tan sols la confirmació que viu entre nosaltres un dels músics joves de tango amb més potencial per guanyar-se un tall de cel en el firmament del gènere, sinó la ratificació que la seva proposta s'ha guanyat a pols el crèdit d'un públic notable. Malgrat ser una nit terriblement freda i tenir el Barça com a no menys temible competidor, el recinte de La Paloma oferia un d'aquells plens que només acostumen a tenir les grans ocasions. Davant aquesta responsabilitat el mateix Marcelo i el seu sextet es van encarregar que fos així i van oferir un d'aquells concerts per treure's el barret i aplaudir amb les orelles. Les baixes de l'estimable Olvido Lanza al violí i de Javier Feierstein a la guitarra van ser notablement cobertes per Gisela López i Marcelo Valente respectivament. La resta de músics -Gustavo Llull (piano), Andrés Serafini (contrabaix) i Santiago Blanco (percussió)- van fer la seva feina des de la complicitat i la cohesió d'un autèntic grup. Al capdavant, Mercadante convertia l'aire en pura emoció gràcies a la màgica manxa del seu instrument. Un repertori integrat bàsicament de peces originals extretes tant del seu nou treball com del disc anterior va transportar els assistents a un viatge per les diferents èpoques i estètiques, no tan sols del tango sinó d'algunes variants de la música folklòrica argentina. L'aparició del trompetista de jazz Raynald Colom com a convidat a la peça que dona títol al nou disc va ser la demostració del perfecte encaix que Mercadante sap establir entre la seva personalitat atlàntica i la seva particular impregnació d'aquesta riba de la Mediterrània. Més que fusió en el seu concepte musical s'estableix una unió natural i espontània de tots els seus aprenentatges i vivències que són els que concedeixen al seu so una personalitat pròpia i distingida. Al final el record de l'etern referent de Piazzolla va suposar la revisitació memorable de dos clàssics com *Adiós nonino* i *Libertango*. Emoció màxima. I la sorpresa va arribar quan, mitja hora després d'haver finalitzat el concert, Mercadante i els seus van aparèixer de nou en escena per oferir una sessió de ballables que va transformar La Paloma en un *bolicho* de *milongas porteño*. Tot un regal.